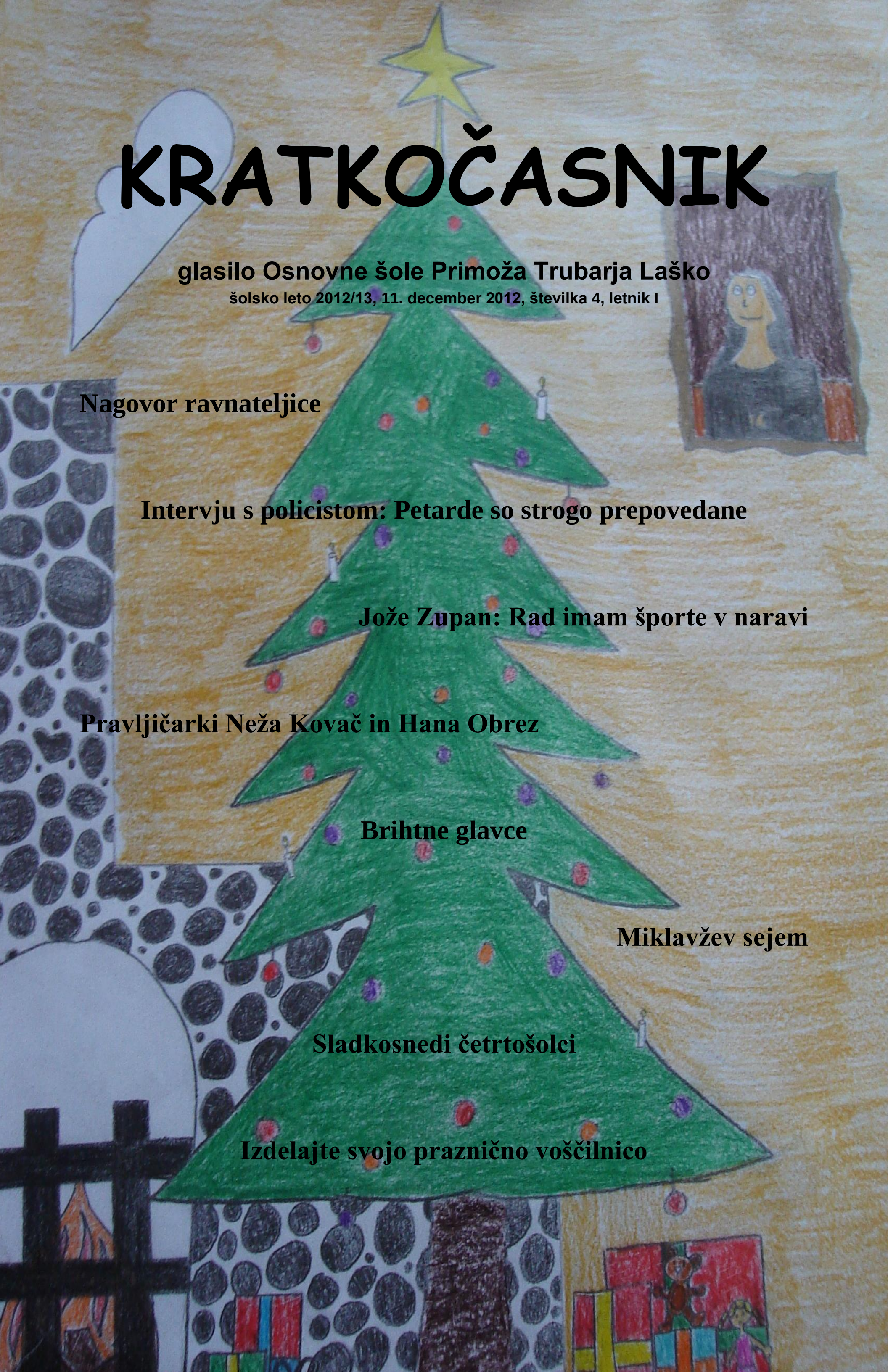

KRATKOČASNIK

glasilo Osnovne šole Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2012/13, 11. december 2012, številka 4, letnik I

Nagovor ravnateljice

Intervju s policistom: Petarde so strogo prepovedane

Jože Zupan: Rad imam športe v naravi

Pravljičarki Neža Kovač in Hana Obrez

Brihtne glavce

Miklavžev sejem

Sladkosnedi četrtošolci

Izdelajte svojo praznično voščilnico

KRATKOČASNIK, glasilo OŠ Primoža Trubarja Laško

šolsko leto 2012/13, 11. december 2012, številka 4, letnik I

Odgovorna urednica: Tanja Drolec

Uredništvo: Tina Kramar, Taja Jančič, Miha Emeršič, Matjaž Cepuš, Aljaž Grejan, Larisa Knap, Petra Maček, Ana Blatnik, Neža Ferlič, Saša Klezin, Tim Vorina, Mehmed Zulić, Neža Kovač, Hana Obrez, Manja Kačič, Anja Kačič, Nataša Grešak, Gašper Juvan, Anja Biderman, Zala Uratarič

Naslovnica: Mark Vrbovšek Antloga

Didaktično gradivo je na voljo pod licenco
Creative Commons
Priznanje avtorstva- Nekomercialno-Deljenje
pod enakimi pogoji 2.5 Slovenija

Spletno objavo omogočila Osnovna šola Primoža Trubarja Laško

NAGOVOR RAVNATELJICE

Leto 2012 v znamenju uspehov

Dragi učenci, zagotovo smo v letu 2012 najbolj ponosni na vaše dosežke in uspehe. Izkazali ste se na številnih področjih. Čeprav se vaš uspeh ne more in ne sme meriti samo na učnem področju, je kljub vsemu najbolj pomembno, da vsak od vas brez težav čim bolj uspešno konča razred. In ob koncu zadnjega šolskega leta je uspelo večini. Od 733 ni napredovalo le 5 učencev.

Če se uspeh meri z osvojenimi bronastimi, srebrnimi in zlatimi znaki Primoža Trubarja, potem je bil na zavidljivi ravni – 40 bronastih, 27 srebrnih in kar 34 zlatih znakov je bilo podeljenih v preteklem šolskem letu. In kar 24 devetošolcev je na prireditvi ob dnevu državnosti prejelo občinsko plaketo zlati učenec. To je bila izjemna generacija. Od šolskega leta 1969/70, odkar se učenci, ki končajo osnovnošolsko izobraževanje z odliko, vpisujejo v častno knjigo Odličen učenec, ni bilo niti v enem šolskem letu vpisanih toliko učencev kot letos.

Potem so tu številna priznanja, plakete, pohvale in športni dosežki. Preveč jih je, da bi jih naštevala, zato bom omenila samo tiste, ki se najbolj bleščijo – zlate.

Preteklo šolsko leto so blesteli logiki, saj so osvojili kar štiri zlata priznanja. Eno zlato je bilo osvojeno na tekmovanju iz znanja o sladkorni bolezni in eno zlato na tekmovanju za Cankarjevo priznanje. Posebej je treba izpostaviti visoko uvrstitev dveh ekip, ki sta letos prvič tekmovali in se odlično odrezali. V okviru projekta Turizmu pomaga lastna glava so svojo raziskovalno nalogo mladi turisti profesionalno predstavili na turistični tržnici v Celju in osvojili srebrno priznanje. Prav tako so preteklo šolsko leto prvič tekmovali mladi robotiki na mednarodnem tekmovanju FLL ter dosegli prvo in tretje mesto.

Nikakor ne smem pozabiti naših fotografov, ki so letos še posebej blesteli – dosegli so prvo mesto fotokrožka v okviru ŠKL ter dve prvi mesti in zlato medaljo na natečajih. Tudi športni dosežki niso bili zanemarljivi, predvsem pri atletiki. Na državnem tekmovanju so učenci »pritekli« kar sedem prvih mest.

Seveda ne morem mimo projektov in raziskovalnih nalog. Sodelovali smo kar pri enajstih projektih. Naj izpostavim projekt, v katerega smo se letos vključili že drugič. Simbioza povezuje mlade in starejše, pri čemer lahko mladi marsičesa naučijo starejše in so tudi jih. Posedli so jih za računalnike in jih računalniško opismenjevali. Bili so izjemno hvaležni in prepričana sem, da so se ob tem tudi učenci dobro počutili.

Tema letošnje raziskovalne naloge, ki so se je lotili učenci zgodovinskega krožka, je imela pomenljiv naslov Kdor špara, prišpara. Tema je bila za današnji čas zlata, priznanje pa srebrno.

Prav gotovo pa smo lahko vsi ponosni na mlade vrstniške mediatorje. V preteklem šolskem letu jih je kar devetnajst pridobilo certifikat vrstniškega mediatorja. Prepričana sem, da še kako dobro veste, kaj mediatorji počnejo.

Lahko si zatiskamo oči, a nima smisla. Šola je in bo prostor sporov in hkrati tudi prostor, kjer se jih moramo naučiti reševati. In če tega ne znamo in zmoremo sami, so tu mediatorji, ki nam pri tem z veseljem pomagajo.

Pred zgornjim vhodom v matično šolo že nekaj časa ponosno plapola zastava kulturne šole. To je naziv, ki ga šola ne pridobi zlahka. Velja za obdobje 2012–2015. Mislim, da se nam ni treba bati, da bi ga po izteku izgubili, saj smo na kulturnem področju precej močni. Nikakor sem ne sodijo samo prireditve, na katerih nastopamo in se nanje pripravljamo pod budnim in strogim očesom prizadevnih mentorjev. Če povem, da smo v preteklem šolskem letu sodelovali kar na devetinštiridesetih prireditvah in proslavah, potem je ta podatek več kot zgovoren.

Dovolite mi, da vsaj malce izrazim svoje zadovoljstvo tudi ob tem, da nam je v tem letu uspelo nabaviti nekaj računalniške opreme, posodobiti nekatere učilnice, zamenjati okna, popestriti hodnike z živahnejšimi barvami in s številnimi izdelki učencev, ki navdušujejo vse nas in tudi zunanje obiskovalce. Nekaj smo postorili tudi v okolici matične šole. Upam in verjamem, da vsakdo opazi kaj od tega.

In na kaj smo še posebej ponosni? Na Kratkočasnik, spletni časopis ... Šele ko je izšla prva številka, smo vsi skupaj začutili, kako zelo smo ga potrebovali. Moram povedati, da je zanimanje zanj peseglo vsa moja pričakovanja. Kratkočasnik je presegel samega sebe. Zato na tem mestu iskreno čestitam vsem, ki časopis urejajo, oblikujejo, pišejo prispevke ... Predvsem pa čestitam in se zahvaljujem v svojem imenu in imenu vseh delavcev šole mentorici Tanji Drolec. Od začetne ideje do realizacije takšnega projekta, kot je izdaja spletnega časopisa, je dolga in trnova pot. Učiteljici Tanji jo je skupaj z učenci uspelo prehoditi.

In pogled v prihodnje leto? Če nam bo uspelo žeti tolikšne uspehe na vseh področjih, bomo zadovoljni, a nikakor ne povsem. Brez želja, na novo postavljenih ciljev in vizije namreč ni napredka. Ne bom vam vsega razkrila. Pustite se malce presenetiti.

In čisto ob koncu želim vsem vam, dragi učenci, da prešerno vstopite v leto 2013, polni upanja, želja in zavzetosti. Kot ravnateljica ne morem mimo tega, da ne bi posebej poudarila, da je dober učni uspeh eden temeljnih pogojev, ki vam bo omogočil izpolnitev poklicnih sanj. Zato vam želim čim več dobrih ocen. A v življenju je nemalokrat najbolj pomembno to, da se počutite sprejeto in varno, imate prijatelje, ki jim lahko zaupate, in starše, ki so vam vedno pripravljeni prisluhniti in pomagati v težavah, čeprav vanje zabredete po lastni krivdi.

Vse to in še kaj vam želim ... med drugim tudi to, da bi v naslednjem letu izšlo čim več zanimivih Kratkočasnikov.

Vaša ravnateljica

Ljudmila Pušnik

V GOSTE SMO POVABILI POLICISTA

Splošna prepoved uporabe petard

Vsako leto, ko se bližajo božično-novoletni prazniki, se poveča uporaba pirotehničnih sredstev. Ker se zdi, da se ogromno ljudi pogostokrat ne zaveda resnosti in možnih posledic njihove uporabe, smo na pogovor povabili vodjo policijskega okoliša Bojana Šipka s Policijske postaje Laško, da bi nam pojasnil, kdo omenjena sredstva lahko uporablja, kdaj in kje ter kaj je treba pri tem upoštevati za zagotovitev čim večje varnosti.

Pirotehnična sredstva delimo na različne skupine.

Kaj je značilno zanje?

Delimo jih strogo po zakonu, in sicer na štiri skupine. Za nakup izdelkov iz prvih dveh skupin ne potrebujemo posebnih dovoljenj, zato se bom osredotočil le na ti dve. V prvo sodijo ognjemetni izdelki, ki predstavljajo zelo majhno nevarnost in povzročajo minimalen hrup, pri čemer so namenjeni uporabi starejšim od štirinajst let. V drugo skupino uvrščamo ognjemetne izdelke, ki predstavljajo majhno nevarnost in povzročajo nizko raven hrupa ter so malo močnejši od izdelkov v prvi skupini in so namenjeni uporabi starejšim od šestnajst let. V katero skupino sodi posamezen izdelek, lahko razberemo iz napisa na škatlici ali izvemo pri prodajalcu.

Od kdaj do kdaj je dovoljena uporaba pirotehničnih izdelkov? Kdo jih lahko uporablja?

Njihova uporaba je dovoljena od 26. decembra do 2. januarja. V prodaji pa so lahko od 19. do 31. decembra. Izdelke prve skupine lahko uporabljajo mladostniki, ki so dopolnili štirinajst let, izdelke iz druge pa tisti, ki so dopolnili šestnajst let. Toda pozor, da izdelke iz prvih dveh skupin lahko uporabljamo, moramo izpolniti še nekatere druge pogoje, o katerih bom povedal malo več kasneje. Ostale skupine so dovoljene za polnoletne osebe, ki morajo za to imeti tudi dovoljenje. Poleg tega velja opozorilo, da so v Republiki Sloveniji petarde absolutno prepovedane. **Veliko ljudi ne upošteva teh določil. Kakšni so ukrepi ob kršitvah?**

Pirotehnična sredstva zasežemo in izrečemo denarno kazen od 400 do 1200 evrov. Ko mladoletniki kršijo pravila, na policiji izdamo predlog sodniku za prekrške, pri čemer se dodelita tudi vzgojna in denarna kazen. Za slednjo so odgovorni starši. V primeru ogrožanja predstavlja uporaba teh izdelkov kaznivo dejanje.

Kdaj govorimo o kršitvah?

Kadar se pirotehnična sredstva uporabljajo tam, kjer je to prepovedano, če se uporabljajo izven dovoljenega časa in če se ne upošteva navodil proizvajalca.

Pirotehničnih izdelkov ne smemo uporabljati v strnjenih stanovanjskih naseljih, vseh zaprtih prostorih, bližini bolnišnic, šol, javnih prevoznih sredstvih in na javnih prireditvah.

Katere so morebitne posledice njihove uporabe, če gre kaj narobe?

Posledice so večinoma slabe za ljudi. Prihaja lahko tudi do hudih poškodb. A tudi če ljudje potrebujejo zdravstveno pomoč, se ne izmaknejo kazni, čeprav so že z nastalo poškodbo dovolj oškodovani.

Zaradi policijskega dela imate zagotovo izkušnje s poškodbami zaradi pirotehničnih sredstev. Lahko navedete kakšen primer?

Seveda. Nekdo je dal pirotehnično sredstvo v stekleno posodo in ko jo je zaradi poka razneslo, mu je odtrgalo prst. Spominjam se tudi požara na

gospodarskem poslopju, do katerega je prišlo, ker je sosedov otrok uporabljal ognjemetna sredstva. Nekdo je na primer delno oslepel zaradi petarde, ki je eksplodirala v predelu oči.

Ali menite, da so pirotehnična sredstva na kakršen koli način koristna?

Ne! Moje mnenje je, da pirotehnična sredstva niso na noben način koristna.

Zakaj jih ljudje potem uporabljajo?

Po mojem mnenju jih uporabljajo, da bi pritegnili

pozornost ali zaradi zabave.

Kaj menite o uporabi pirotehničnih sredstev?

Uporabe pirotehničnih sredstev ne podpiram, zato jih tudi ne uporabljam.

Kako bi se odzvali, če bi se v prostem času znašli v družbi, v kateri bi nekdo želel uporabljati pirotehnična sredstva?

Najprej bi se prepričal, če te izdelke sploh lahko uporablja, ali je to na primernem mestu, če je pirotehnično sredstvo dovoljeno in če je čas za uporabo ustrezen. Seveda bi človeka opozoril na previdnost pri uporabi.

Se vam je to že kdaj zgodilo?

Da, to se mi je že zgodilo.

Kako ljudje v takšnih situacijah odreagirajo, glede na to, da vedo, da ste policist?

Po mojem mnenju so bolj previdni oziroma se držijo pravil.
In za konec ... Bi morda svetovali našim učencem še kaj o pirotehničnih sredstvih?
V času uporabe teh sredstev poskrbite za svoje bližnje in ne pozabite na domače živali, ki zaradi pokanja zelo trpijo.

Rad bi poudaril, da je praznovanje lahko lepo tudi brez uporabe pirotehničnih sredstev in da se lahko zabavamo na kakšen drug, malo manj nevaren in moteč način.

Neža Ferlič

TEKMOVANJE ZA NAJBOLJŠI RAZRED

Rezultati novembrskega ocenjevanja

V novembru smo izvedli prvo ocenjevanje urejenosti učilnic. Rezultati so zapisani v spodnji preglednici.

RAZRED	PORAVNANOST, ČISTOST MIZ	TLA	TABLA	OGLASNE DESKE	GARDEROBE, MALICA	SKUPAJ
1. a	1	0.5	1	1	0.5	4
2. a	1	1	1	1	0.5	4.5
2. b	1	1	1	0.5	0.5	4
3. a	1	0.5	1	1	0.5	4
3. b	1	0.5	1	1	0.5	4
4. a	1	0.5	1	1	0.5	4
4. b	0	0.5	1	0.5	0.5	3.5
5. a	1	1	1	1	0.5	4.5
5. b	1	1	1	1	0.5	4.5
6. a	0.5	0.5	0.5	1	0.5	3
6. b	1	1	1	0.5	0.5	4
6. c	0.5	0.5	0.5	1	0.5	3
7. a	1	0.5	1	1	0.5	4
7. b	1	1	1	1	1	5
8. a	0.5	0	1	0.5	0.5	2.5
8. b	0.5	0.5	0.5	1	1	3.5
9. a	0.5	1	1	1	0.5	4
9. b	1	1	0.5	0	0.5	3

Tina Kramar

INTERVJU Z ...

Rad ima športe v naravi

Jože Zupan je učitelj športne vzgoje že kar nekaj časa. Ukvarja se z več športi, a le malokdo ve, kakšni so njegovi dosežki v alpinizmu. Zato smo se odločili, da ga povabimo na pogovor.

Plezanje je vaša priljubljena športna disciplina. Kdaj ste se začeli ukvarjati z njim? Ste se prej ukvarjali s katerim drugim športom?

Plezam že od mladih let. Organizirano sem se začel s tem ukvarjati leta 1972. Pred plezanjem sem se ukvarjal s športno gimnastiko.

Glede na to, da ste učitelj športne vzgoje, poznate veliko športov. Zakaj ste se odločili ravno za plezanje?

Za plezanje sem se odločil, ker imam rad naravo. To ni tekmovalni šport, ne boriš se proti nasprotniku, ampak rešuješ težave, na katere naletiš med plezanjem. S tem se lahko ukvarja vsak, seveda glede na svoje sposobnosti. Nekateri plezajo na lažje gore, nekateri na težje. Za plezanje so potrebni vzdržljivost, moč ter zelo trdna volja.

Ali skušate svoje učence navdušiti za ta šport?

Alpinizem in plezanje sta relativno nevarna športa. Zato zaradi odgovornosti učencev raje ne navdušujem, da bi se ukvarjali z njima. Zelo rad pa pripovedujem zgodbe iz svojih plezalnih dogodivščin. Mladim bi

svetoval, da se vključijo v organizacijo, kjer se strokovno ukvarjajo s tistimi, ki želijo postati plezalci.

Kateri je vaš največji dosežek na tem področju? Ali je vplival na vaše življenje?

Zelo težko bi izpostavil le določene vzpone. Najlepše spomine imam na primer na vzpona v Himalaji in Andih v Južni Ameriki. Pravzaprav takšni dosežki na življenje ne vplivajo, a me bogatijo kot osebo. Mislim, da vsakdo, ki se ukvarja s plezanjem, gleda na svet z drugačne perspektive.

Ali ste plezali sami ali ste imeli soplezalca?

Vedno sem imel soplezalca.

Plezali ste tudi po triglavski steni. Kakšen je bil občutek?

Triglavska stena je res nekaj posebnega, zato so bili občutki res lepi. Včasih je prisoten tudi strah. Pri plezanju je najbolj nevarno to, da so razmere včasih takšne, da ne moreš vplivati na njih.

Pri takšnih vzponih je zagotovo pomembna tudi primerna oprema. Se je vaša, ko ste plezali, razlikovala od današnje?

Oprema se deli na tehnično, s pomočjo katere plezaš, in osebno. Prilagoditi jo moraš glede na letni čas. Današnja oprema se zelo razlikuje od tiste iz »starih časov.

Stene imajo različne težavnostne stopnje.

Katero ima triglavska stena?

Triglavska stena ima v različnih delih različne težavnostne stopnje. Omenjene težavnostne

stopnje so odvisne od strmine, kvalitete skale, višine ...

Kako visoka je triglavska stena?

Visoka je 1200 metrov. Vrh Triglava pa je visok 2864 metrov.

Ali se še ukvarjate s plezanjem? Se ukvarjate še s katerim drugim športom?

S plezanjem se ukvarjam le še rekreativno. Poleg tega pozimi rad tečem na

smučeh.

Kakšno mesto ima po vašem mnenju plezanje med ostalimi športnimi disciplinami? Se vam zdi, da je dovolj cenjeno?

Plezanje zelo težko primerjamo z drugimi športi.

Nastopali ste tudi v igrano-dokumentarnem filmu Sfinga. Učenci naše šole so si ga ogledali v lanskem šolskem letu. Ko so vas zagledali na platnu, je vsa dvorana navdušeno ploskala. Takšen odziv ni običajen za filmske predstave. Kako komentirate to, glede na to, da nimajo vse šole učitelja, ki je dosegel to, kar ste vi?

Zelo sem vesel, da je bil ta film med mladimi tako lepo sprejet. Posebej zato, ker je v njem

del naše slovenske zgodovine, ne samo plezalske.

Če bi morali naštetih tri športe, ki jih najbolj cenite, kateri bi bili? Zakaj?

Izpostavil bi alpinizem, veslanje na divjih vodah in tek na smučeh, in sicer zato, ker se z njimi lahko ukvarjamo v naravi. Dodal bi še športno gimnastiko, ker stremi k popolnosti.

Glede na dolgoletno poučevanje športne vzgoje – kako bi primerjali odnos učencev do športa nekoč in danes?

Danes imajo učenci veliko preveč izbire med športnimi panogami, tako da se potem odločijo raje za računalnik, česar res ne odobravam. Včasih ni bilo tako! Nekako prisiljeni smo bili, da smo prosti čas preživljali tako, da smo izkoristili tisto, kar se nam je ponujalo. Se pravi gibanje!

Gašper Juvan

SVETOVNI IN MEDNARODNI DNEVI

Vedno več prostovoljcev

Praznični ali veseli december je namenjen tudi vrsti svetovnih in mednarodnih dnevor. Med njimi je precej takšnih, ki spodbujajo človečnost in boljše medosebne odnose v družbi. Ali veste, da obstaja tudi dan človeške solidarnosti?

Mednarodni dan odprave suženjstva

obeležujemo 2. decembra. Spominjamo se, da je leta 1949 Generalna skupščina Združenih narodov sprejela prepoved trgovanja s sužnji.

Mednarodni dan invalidov je 3.

decembra.

Obeležujemo ga zato, da bi ljudje invalide bolj sprejeli v svoje življenje in jih obravnavali kot enakovredne. V Sloveniji so razmere za invalide relativno dobre, saj je veliko javnih zgradb dostopnih zanje.

Mednarodni dan prostovoljcev je 5. decembra.

Namenjen je temu, da prostovoljci svoje delo predstavijo širši javnosti in jo povabijo k

sodelovanju. V nekaterih državah organizirajo celo parade in različne projekte.

Svetovni dan človekovih pravic obeležujemo 10. decembra. Na ta dan je leta 1948 Generalna

skupščina Združenih narodov sprejela splošno deklaracijo človekovih pravic. Namen tega dne je, da bi se predvsem voditelji držav, ki človekovih pravic ne spoštujejo, zamislili in spremenili svoje vedenje.

Svetovni dan človeške solidarnosti je Generalna skupščina Združenih narodov razglasila za 20.

december. Ob tem dejanju je poudarila, da je solidarnost ena najpomembnejših moralnih in temeljnih vrednot, ki bi morala vladati v medčloveških odnosih.

Saša Klezin

Risba: Zala Uratarič

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Po zajtrku se dan pozna

Tretji petek v novembru je vlada razglasila za dan slovenske hrane in s to simbolično gesto dala doma pridelani hrani pomemben pečat.

Projekt Tradicionalni slovenski zajtrk je nastal na pobudo Čebelarke Slovenije. Njegov namen je ozaveščati mladino o pomenu zdravega načina prehranjevanja oziroma življenja. Po zajtrku se dan pozna je pregovor, ki nam pove, da je zajtrk najpomembnejši obrok dneva, čeprav ga vedno več ljudi izpušča. Cilj Tradicionalnega slovenskega zajtrka je izpostaviti pomen hrane, pridelane v naši bližini, ter zdrav način prehranjevanja.

V matični šoli in prav tako v vseh podružničnih smo učenci pojedli tradicionalni slovenski zajtrk, ki ga sestavljajo med, maslo, črni kruh, mleko in jabolko. Od lanskega leta se je zajtrk razlikoval po tem, da ga bodo morali v okviru šolske prehrane letos plačati starši, medtem ko so nam lani slovensko hrano postregli zastonj, saj so ga plačali kmetijsko ministrstvo oziroma partnerji v projektu. Tradicionalni slovenski

zajtrk glede jedilnika bistveno ne odstopa od malice, ki nam jo običajno nudi šola. Vendar pri običajnih zajtrkih izvor sestavin za pripravo obroka ni iz naše neposredne okolice.

Projekt Tradicionalni slovenski zajtrk smo v naši šoli izvedli v ponedeljek, 19. novembra 2012, saj imamo ob ponedeljkih prvo šolsko uro oddelčne skupnosti. Tako smo se pred malico lahko pogovarjali o pomenu lokalno pridelane in zdrave hrane. Mleko smo kupili pri lokalnih kmetih, nekateri so nam ga tudi podarili, med smo kupili pri lokalnem čebelarju, maslo je bilo prav tako slovensko in jabolka tudi lokalne pridelave. Kruh so nam v krušnih pečeh spekle prijazne gospodinje iz Debra, Rečice, z Vrha nad Laškim in iz Šentruperta.

Taja Jančič

Z ROKO V ROKI Z NARAVO

V Šentrupertu so si privoščili med iz svojega čebelnjaka.

SHEMA ŠOLSKEGA SADJA

Poudarek na lokalno pridelani hrani

Vsi učenci naše šole ob sredah radi vzamemo sadje v avli. Se sprašujete, zakaj je sadje tam? Kakšen projekt je to? Kaj je Shema šolskega sadja? Na ta in druga vprašanja nam je odgovorila učiteljica Mira Siljan, ki v naši šoli skrbi za prehrano.

Kaj je Shema šolskega sadja?

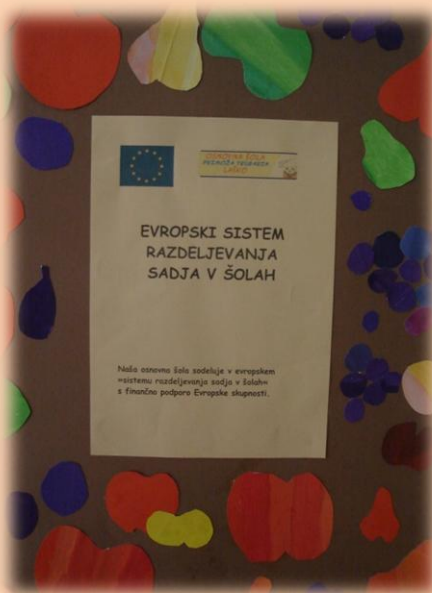
Shema šolskega sadja je evropski projekt, ki ga v naši šoli izvajamo že od leta 2009.

Čemu je namenjen?

Namenjen je spodbujanju mladine k prehranjevanju s sadjem, saj vsebuje veliko vitaminov in mineralov.

Kakšen je odziv učencev?

Mislim, da to, da učenci pojedjo vse sadje, ki jim ga ponudimo, pove dovolj. Eksotično ali tropsko sadje sicer ni zajeto v projektu Shema šolskega sadja, saj lahko v njegovem okviru ponudimo le določene vrste svežega sadja in zelenjave, ki so določene z uredbo. Pri tem je poudarek na lokalno pridelani hrani.

Kakšen je bil rezultat anonimne ankete, ki

ste jo izvedli v okviru Sheme šolskega sadja?

Rezultat je bil kar dober, nekateri celo menijo, da bi morali poskusiti vključiti tudi tropsko sadje, na primer mango, ananas, avokado ...

Pri omenjenem projektu je seveda ogromno spremljevalnih dejavnosti. Jih lahko izpostavite nekaj?

Seveda. Med drugim smo omenjene vsebine vključili v šolski radio in časopis. Na razredni stopnji so si učenci v okviru izleta ogledali kmetijo oziroma sadovnjak. Izdelali smo tudi plakat o tej temi in imeli delavnice. Za aprila drugo leto načrtujemo naravoslovni dan na temo zdravja, kjer bomo vključili tudi tovrstne vsebine.

Taja Jančič

TRETJEŠOLCI NA OBISKU NA KMETIJI

Jabolko na dan prežene zdravnika stran

Naši tretješolci so se jeseni med drugim odpravili tudi na kmetijo, kjer so spoznali tamkajšnje življenje in delo. Kako prijetno so se imeli, si lahko ogledate na spodnji fotografiji.

KAJ RADI JEMO?

Cmoki, špageti, palačinke ...?

Sadje in zelenjava predstavljata bogat vir vitaminov in mineralov, ki jih potrebuje človeški organizem. Veliko učencev z veseljem zaužije različno sadje, a to nujno ne pomeni, da je to njihova najljubša prehranska izbira. Ker smo bili radovedni, kaj imajo najraje naši najmlajši, smo se odpravili k njim in jih vprašali. Zanimalo nas je tudi, ali zajtrkujejo in kaj menijo zdravem prehranjevanju.

Davor Klezin, 8 let: Najraje jem špagete po bolonjsko. Zjutraj ne zajtrkujem redno, mislim pa, da prehrana vpliva na zdravje.

Zala Ferlič, 8 let: Najraje jem cmoke. Zjutraj redno zajtrkujem in mislim, da je pomembno, kakšno hrano pojemo.

Jure Golob, 8 let: Tudi jaz imam najraje cmoke. Zajtrk jem vsako jutro in tudi jaz mislim, da je pomembno, s kakšno hrano se prehranjujemo.

Simona Pajk, 8 let: Hm, najljubša hrana ... To je pa težko. Bom kar palačinke izbrala. Vsako jutro redno zajtrkujem in vem, da je pomembno, kaj pojemo.

Tjaša Gorišek, 8 let: Moja najljubša hrana so palačinke. Zjutraj redno zajtrkujem, saj je zajtrk najpomembnejši obrok dneva. Pomembno pa je tudi, kakšno hrano zaužijemo.

Neja Turnšek, 8 let: Moja najljubša hrana je absolutno pica. Zjutraj redno zajtrkujem. Mislim, da je za zdravje pomembno, kakšno hrano zaužijemo.

Jani Padežnik, 6 let: Moja najljubša hrana je sadje. Včasih zjutraj pojem zajtrk, včasih pa ne, odvisno. Zdravje je zelo pomembno in mislim, da nanj vpliva tudi prehrana.

Neli Ojsteršek, 6 let: Moja najljubša hrana so špageti. Zjutraj redno zajtrkujem. Mislim, da je pomembno, da ne jemo samo čokolade in čipsov, temveč tudi, da jemo sadje in zelenjavo.

Taja Jančič

BOŽIČNA ZGODBA ZA NAJMLAJŠE**Sneg v zameno za skromnost**

BILO JE ŠE NEKAJ DNI DO ZIMSKIH POČITNIC IN VSI, VKLJUČNO Z UČITELJICAMI, SO ŽE PRIČAKOVALI BOŽIČNE PRAZNIKE. PETOŠOLEC JAKA JE ZA NALOGO MORAL NAPISATI PISMO BOŽIČKU IN GA PRED RAZREDOM NASLEDNJI DAN PREBERATI. NA ČIST LIST PAPIRJA GA JE SKRBNO NAPISAL IN POPRAVIL NAPAKE. NASLEDNJE JUTRO PA JE STOPIL PRED TABLO IN CEL RAZRED SE JE OBRNIL PROTI NJEMU IN MU PRISLUHNIL. ZGRGRAL JE NASLOV IN PREBRAL:

»DRAGI BOŽIČEK! VEŠ, ZDAJ KO SEM ŽE STREJŠI, VEM, KAKO JE OTROKOM V AFRIKI, IN ŽELIM SI, DA NJIM PODARIŠ VSE, KAR SI UBOŽCI ŽELIJO. JAZ PA IMAM LE ENO ŽELJO. SICER VEM, DA NI MOGOČE SNEGA KAR PRIČARATI, AMPAK TI, KI SI ČAROBNI MOŽ, BI TO ZMOGEL ZAME? TUDI ČE TO NI MOGOČE, BOM ZADOVOLJEN ŽE S TEM, DA NISEM ZAHTEVAL STVARI, KI JIH SPLOH NE POTREBUJEM. POZDRAVI ŠKRATE! TVOJ JAKA.«

NEKAJ ČASA JE V RAZREDU VLADALA TIŠINA, NATO SO UČENCI PLANILI V SMEH. JAKU SO SE ZAROSILE OČI OD UŽALJENOSTI. UČITELJICA PA JE PONOSNO POBOŽALA JAKA PO GLAVI IN POMIRILA RAZRED. ZVONILO JE, ONA PA JE LE ŠE DODALA: »ZGLEDUJTE SE PO NJEM, OTROCI.« ZUNAJ SO GA ZBADALI, DA SNEG ZARADNI NJEGA ŽE NE BO PADEL IN DA LAHKO SAMO SANJA O AFRIČANIH S POLNIMI SOBAMI IGRAČ.

JAKA PA SE JE ŽE POMIRIL IN SE JIM SAMO SMEJAL. VEDEL JE, DA JE NAREDIL PRAV, KER JE NAPISAL TAKŠNO PISMO.

ZAČELE SO SE ŽE POČITNICE, KO JE NASTOPIL PREDBOŽIČNI VEČER. JAKOVA DRUŽINA GA JE PRAZNOVALA PRI BABICI V PREDMESTJU. POJEDLI SO VEČERJO, ZAPELI BOŽIČNE PESMI IN JAKA JE STOPIL IZ HIŠE, DA BI SE PREPRIČAL, ČE RES NE SNEŽI, KO GA JE PO NOSU NEKAJ PRIJETNO ZMRAZILO. POGLEDAL JE NAVZGOR IN ZAKRIČAL: »MAMI, OČI, SNEŽI! HVALA TI, BOŽIČEK!« BIL JE PRESREČEN IN ŠE RAJE KOT PREJ JE IMEL MOŽA, OBLEČENEGA V RDEČ SUKNJIČ, Z BELO BRADO. PO VESELI PRAZNIČNO RAPOLOŽENI NOČI JE ZASPAL V PRIČAKOVANJU, ČEPRAV JE VEDEL, DA JE SVOJE DARILO ŽE DOBIL. ZJUTRAJ PA JE SKOČIL POKONCI IN STEKEL V DNEVNO SOBO, KJER JE STALA SKROMNO OKRAŠENA SMREČICA. USTAVIL SE JE IN IZGUBIL SAPO, KO JE ZAGLEDAL KOPICO DARIL POD SMREČICO. BILE SO SAME STVARI, KI SO SI JIH ŽELELI NJEGOVI RAZVAJENI SOŠOLCI. BILA PA JE TUDI KUVERTA IN V NJEJ JE BILO PISEMCE, ODIŠAVLJENO S CIMETOM. Z ZANIMANJEM GA JE ODPRL IN PREBRAL:

»JAKA! ZASLUŽIŠ SI TO IN ŠE VEČ! TVOJ BOŽIČEK«

PRAVLJIČARKA

Golob in ljubezensko pismo

V naši šoli je ogromno učencev, ki pridno pišejo. Marsikdo je že pri najrosnejših letih pravi pisateljski talent. Takšna je tudi četrtošolka Neža Kovač, ki pridno beleži svoje pisateljske domislice. Eno vam ponujamo v branje.

Nekega dne je princ Leon praznoval 24. rojstni dan. Po običaju si je moral izbrati nevesto, zato je pripravil ples v maskah. Vsem damam v okolici je poslal vabila. Gospa Matilda je imela samo eno hčer, in sicer Suzano. Ta je bila prijazna, ljubezniva in odgovorna gospodična. Z materjo sta živeli blizu princa Leona, zato sta tudi oni dobili vabilo na ples. Gospa Matilda je bila zaskrbljena, saj ni imela denarja, da bi Suzani kupila obleko. Zjutraj je Suzana tako kot vsako jutro odšla delat k sosedovemu kmetu. Na poti domov je srečala princa Leona. Princ se je takoj, ko jo je zagledal, zaljubil v njo. Tudi Suzana se je zaljubila vanj. »Dober dan!« je rekel princ Leon.

»Pozdravljen!« je pozdravila Suzana sramežljivo.

Suzana je hitro stekla domov in mami povedala, kaj se ji je zgodilo. »Mati, danes sem srečala princa Leona. Tako je lep!« Mati se je začudila in rekla: »Lepo. Tudi vabilo za ples v maskah sva dobili.« In Suzana je brala: *»Lepo pozdravljeni! Vabim vas na ples v maskah. Tam si bom izbral nevesto. Ples bo jutri ob 19. uri. Nestrpno vas pričakujem. Princ Leon.«* Ko je Suzana to prebrala, je bila zelo navdušena. Mati Matilda pa ni mogla skriti zaskrbljenosti in je rekla: »Suzana, žal mi je, vendar ne moreš na ples.« Suzana sprva ni razumela in je vprašala: »Mati, zakaj ne?« Mati je odgovorila: »Ker nimava denarja za obleko in masko.«

»Ampak jaz sem zaljubljena vanj!« je rekla Suzana tiho in žalostno. »Zelo mi je žal, vendar res ne moreš,« je vztrajala mati in odšla iz sobe. Suzana je ves dan žalovala, zato je ostala v sobi. Tudi naslednji dan je žalost še vedno ni minila. Mati Matilda je ni mogla gledati. Ura je odbila sedem zvečer. Princ Leon je pričakoval dame, najbolj pa je čakal, da se prikaže Suzana. Čakal je in čakal, a Suzane ni bilo. Postal je zelo žalosten. Odšel je v dvorano. Tudi Suzana, ki je ostala doma, je bila žalostna. Ura je odbila polnoč in Suzana je že spala. Ples se je že končal, a princ Leon ni mogel zaspati. Razmišljal je, kako bi našel Suzano. Celo noč je razmišljal in zjutraj se je domislil. Napisal ji bo ljubezensko pismo in ga dal golobu, ki ve, kje stanuje Suzana. In tako se je zgodilo.

Golob je pismo odnesel Suzani. »Tok, tok, tok!« »Že grem!« je zaklicala Suzana in odšla k vratom. Pred vrati je zagledala goloba in pismo, ki ga je imel v kljunu. »Ja, kaj si pa prinesel?« je vprašala začudeno in takoj prebrala pismo. Pisalo je: *»Pozdravljena, Suzana! Jaz sem princ Leon. Rad bi vas zaprosil za roko, saj moje srce gori za vas. Če se strinjate, vas prosim, da pridete jutri popoldne v palačo. Vaš princ Leon.«* Suzana ni mogla verjeti svojim očem. Pismo je pokazala tudi materi. Tudi ona ni mogla verjeti.

Naslednji dan sta odšli na dvor. Preden sta odšli, se je Suzana počesala, se naličila in oblekla najlepšo obleko. Ko sta prišli na dvor, so se takoj dogovorili, da bo čez en teden poroka. Poroka je bila prečudovita. Vsi so se veselili, veliko so jedli in pili, a tudi plesali. Leto kasneje sta dobila lepega, zdravega dojenčka. Deklico Lucijo. Še zdaj živijo srečno in veselo in se imajo radi. In golob še zdaj leta po zraku in prenaša nujna pisma.

Neža Kovač

PISATELJSKI TALENT

Tina in njen mucek Tomi

Tudi Hana Obrez je četrtošolka, ki uspešno brusi pisateljsko pero. Delček svojega literarnega ustvarjanja je bila pripravljena deliti z nami, zato objavljamo spodnjo zgodbico. Upamo, da nam bo odstopila še kakšno.

Začelo se je nekega lepega sončnega dne. Tina in njen mucek Tomi sta se igrala na dvorišču. Igrala sta se s Tomijevo najljubšo žogo. Bila je zelena s svetlo modrimi pikami. Tomi in Tina sta bila najboljša prijatelja. Tako sta se zabavala, da sta pozabila, da jima je mama naročila, da morata biti pred temo doma. Tina se je spomnila, kaj jima je naročila mama, ko je začelo sonce zahajati za hribi.

Sonce je zašlo, Tina in Tomi sta tekla domov. Bila sta tako utrujena, da sta se ustavila pri jezeru. Tomi je bil žejen, zato se je priklonil in začel piti. Tam sta živela žabec Marko in žaba Mojca. Bila sta Tinina in Tomijeva dobra prijatelja. Rada sta se igrala tako, da sta skakala v vodo. Tomi ni videl, da se Marko pripravlja na skok. Marko je skočil in po pomoti butnil Tomija, ki je padel v vodo in se zmočil. Tina je stekla k jezeru, da bi rešila Tomija. Spodrsnilo ji je, zato je tudi ona padla v jezero in se zmočila. Na srečo so se na koncu vsi smejali. A ne dolgo, kajti ko sta prišla domov, ju je mama kregala, ker sta bila zelo pozna in mokra. Mama jima je rekla, da za kazen ne smeta iti ven dva dni. Tina in Tomi sta upoštevala, kar jima je ukazala.

Ko sta minila dva dneva, sta Tomi in Tina ponovno šla obiskat Marka in Mojco. Med potjo sta naletela na čudnega moža. Bil je oblečen v temno modro srajco, na glavi je imel razcefran slamnik, nosil je raztrgane hlače in preluknjane čevlje. Tomi se je prestrašil, zato se je skril za Tino. Tudi Tina je bila prestrašena, vendar tega ni pokazala. Glasno je pozdravila moža, a se ji je glas vseeno tresel. Možak je buljil vanju, Tina in Tomi pa sta hitro odšla naprej. Tresla sta se. Kmalu sta prišla do jezera. Marko in Mojca sta veselo in brezskrbno čofotala po vodi. Tina je opazila, da se nekdo tihotapi za njima. Postajalo jo je vedno bolj strah. To je povedala prijateljem. Vsi so postali resni in zaskrbljeni. Hoteli so se skriti, a je bilo že prepozno. Možakar je prikorakal iz grmovja. Šele takrat so si ga vsi ogledali. Tomi in Tina sta hitro stekla domov. Marko in Mojca sta se skrila pod lokvanje. Možakar pa je šel nazaj v grmovje.

Ko sta tako hitro tekla domov, se je Tina spotaknila ob korenino. Tomi je ni videl, zato je pritekel domov brez Tine. Tomi je vprašal: »Sva mu ušla?« Ker mu nihče ni odgovoril, se je obrnil in pogledal, kje je Tina. Ker je ni bilo, jo je prestrašen šel iskat. Ko je pritekel do roba gozda, je videl Tino na tleh. Pri njej je stal možakar in ji nekaj šepetal. Tomi je mislil, da ji hoče storiti kaj žalega. Tako močno se je zaletel vanj, da ga je skoraj prevrnil. Tina mu je hotela reči, da ji je hotel samo pomagati. Tomi jo je prijel za roko in stekla sta domov. Mama ju je čakala pred pragom čisto prestrašena. Hotela ju je kregati, a ko je videla njuna prestrašena obraza, je hotela vedeti, kaj se je zgodilo. Tina ji je povedala, kaj se je zgodilo. Mama ji je verjela. Rekla je, da ne smeta hoditi več sama naokoli.

Vsi so šli spat in Tini se je sanjalo, da ji je umrla mama. Naslednji dan je bila mama zelo bolna, zato ni mogla v gozd po jagode. Tomiju je Tina rekla, naj gre sam v gozd ponje, kajti ona mora čuvati mamo. Tomi jo je poslušal in šel v gozd. Našel je jagode in jih začel nabirati. Kmalu zatem je Tomi videl možakarja. Prestrašil se ga je, zato je počasi začel hoditi nazaj. Za njim je bil prepad in možakar se mu je vedno bolj približeval. Kar naenkrat mu je zdrsnilo in skoraj bi padel v prepad. Na srečo je iz skal visela veja, ki jo je Tomi zgrabil z obema tačkama. Možakar se je prestrašil in pogledal v prepad. Tomi je začel klicati na pomoč.

Možakar je zahripano rekel: »Grem po pomoč.« Tomi ga je slišal, ampak je bil vseeno zelo prestrašen. »Na pomoč, na pomoč, na pomooooč ...« je še enkrat zaklical. Znočilo se je. Tino in mamo je skrbelo, kje je Tomi. Naenkrat je pozvonilo. Bil je možakar in ker mama ni mogla drugega, kot samo ležati, je šla odpret vrata Tina. Prestrašila se je, ko je zagledala možakarja iz gozda, in v hipu zaloputnila vrata. Mama jo je vprašala, kdo je bil. Tina ji je povedala. Spet je pozvonilo in mama ji je rekla, naj ji pomaga vstati, da bo ona lahko šla vprašat možakarja, kaj hoče. Tina je to tudi naredila. Mama je šla je k vratom in vprašala možakarja, kaj hoče. Možakar je bil prijazen in je povedal, da je Tomi padel v prepad. Zelo sta se prestrašili in se hitro odpravili k prepadu. Možakar in Tina sta pomagala mami, da je lahko hodila. Stekli so k prepadu in pogledali dol. Tudi Marko in Mojca sta prišla. Tina je poiskala dolgo vrv in si jo zavezala okrog pasu. Vsi so prijeli vrv in počasi začeli spuščati Tino. Tina je kmalu dosegla Tomija. Prijela ga je za tačko in začeli so ju vleči. Kmalu so ju povlekli na varno. Mama se je zahvaljevala in zahvaljevala. Tudi Tomi se je zahvalil možakarju. Mama je pobrala polno košaro jagod in vsi so srečni odšli domov.

Na večerjo so povabili tudi možakarja, ki je obljubil, da nikoli več ne bo tako strašno korakal proti drugim. Možakar ni imel doma, zato je spal v gozdu in jedel gozdne sadeže in žuželke. Najprej so mislili, da je hudoben, a v resnici je bil zelo reven in prijazen. Rekli so, da lahko živi pri njih. Možakar je bil zelo srečen in se je začel zahvaljevati. Dobil je lepa nova oblačila. Mama je naredila jagodno torto in vsi so praznovali.

In od takrat mama ni več imela skrbi za Tino in Tomija, ko sta se šla igrat, ker ju je ves čas čuval možakar, in vse se je srečno končalo. Kdove ali je ta zgodba resnična.

Hana Obrez

Hana Obrez in Neža Kovač ne samo lepo pišeta, temveč tudi ustvarjata čudovite risbice.

RADI IMAMO SLOVENŠČINO

Kako je raček postal labod

Pri slovenščini ogromno beremo in se o prebranem tudi pogovarjamo. Če se v kakšno zgodbo še posebej vživimo, napišemo tudi njeno nadaljevanje ali si celo izmislimo drugačen konec. Tokrat smo se vživeli v grdega račka, ki je ugotovil, da je postal prelep labod.

Kar nisem mogel verjeti, da sem postal labod. Ostali labodi so me sprejeli v svojo družbo. Povedal sem jim celo zgodbo. Nato so rekli, da ne morem biti sin race, če sem labod. Spoznali smo se in nato dogovorili, da bomo odleteli na jug. Ko sem vzletel, se nisem mogel načuditi. Počutil sem se svobodno. Leteli smo v obliki črke V. Med letom se nismo ustavili. Ko smo prispeli, smo si najprej odpočili. Spoznal sem veliko labodov. Vsi so bili prijazni z mano.

Čas je hitro mineval, zato smo se nekega dne odpravili nazaj. Spet sem letel! Med letom so na nas začeli streljati in kar naenkrat je nekaj trdega priletelo vame. Mislim, da so me zadeli. Počasi sem padal, pri čemer sem se skušal nekako obdržati v zraku, ampak mi ni uspelo. Padal sem in padal in na koncu pristal pred hlevom na kmetiji.

Tam sem se najprej poskušal rešiti pred lovcem, ki me je zadel v perut. Našel sem odprtino v deblu drevesa in se zatekel vanj. Tam sem bil varen. Nato je k meni prišel manjši labod in najprej sem se ga prestrašil. Tudi on se je ustrašil mene. Nato sva se predstavila drug drugemu. Oskrbel mi je poškodovano perut. Odšla sva k njegovi družini. Ta se me je razveselila, saj je bilo na tem območju malo labodov, ker je skoraj vse postrelil lovec. Ko sem to slišal, me je zbodlo v srcu. Kako lahko tako lepe ptice, kot smo labodi, nekdo ustreli? Ko sem mami raci povedal svojo zgodbo, je rekla, da me bo ponovno vzela za svojega. Nisem mogel verjeti. Bil sem zelo vesel. Tudi mladi raček je kar poplesaval od sreče. Srce mu je bilo kot noro. Tudi on bo lahko deležen prave ljubezni. Nato mi je mali raček razkazal kmetijo.

Anja Biderman

VESELE PRAZNIKE

Risba: Tim Vorina

NOVOLETNI VOŠČILI

POZDRAV REČIČANOM v 5.a Debro!

Lani smo skupaj gulili šolske klopi, letos se nam nič bolje ne godi.

Odmorov premalo, matematike preveč; ni šport za zabavo odkar vi ste šli preč.

Učenci 2. in 3. razreda PŠ Rečica z učiteljico Ksenijo

V LETU 2013 VAM ŽELIMO:

- prijazne sošolce in učitelje
- hitro pridobljene petice
- smeha v družini
- veselja s prijatelji
- sneg na smučišču
- zabavne odmore
- prvi poljub
- več časa za igro
- in lepe spomine na nas

POZDRAVLJENI, KRATKOČASNIKI!

Otroci podružnične šole v Rečici za veseli december poskrbimo s pomočjo prijaznih misli in praznične glasbe. 10. decembra smo razveselili starše in prijatelje z igrico, s plesom ter petjem. K sodelovanju smo pritegnili tudi vzgojiteljice in malčke iz vrtca. Mamice in babice so poskrbele za sladke dobrote, mi pa za dobro voljo.

VSEM KRATKOČASNIKOM ŽELIMO VESEL IN DIŠEČ DECEMBER!

Otroci PŠ Rečica

UGANKARSKI KOTIČEK

Sudoku

		2		1		8		5
				9	4	3		1
1	8							
		1	2				4	
	5						7	
	3				9	2		
							5	7
3		9	7	5				
6		5		4		9		

Larisa Knap

Premetane črke

Če se boste malo poigrali in premešali črke v spodnjih besedah, boste dobili geslo, ki nam ga lahko pošljete na radio@oslasko.si ali oddate v nabiralnik v avli matične šole. In še namig: iščemo različne sadeže. Za risbico za podlago je poskrbela Tina Užmah.

Miha Emeršič, Matjaž Cepuš, Aljaž Grejan

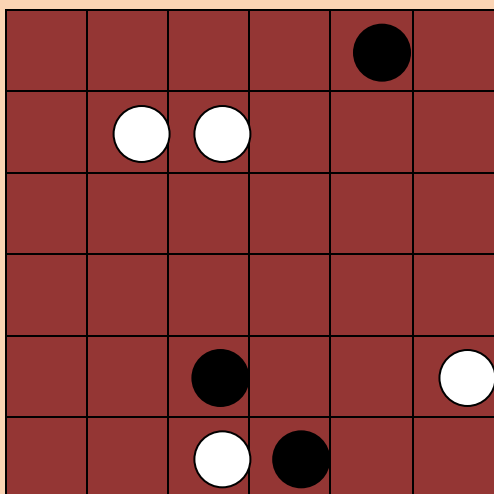

ršhuak _ _ _ _ _
alokjbak _ _ _ _ _
okoks _ _ _ _ _
taniku _ _ _ _ _
sanaan _ _ _ _ _
mrnačpaoa _ _ _ _ _
mnoali _ _ _ _ _
kkia _ _ _ _ _
siabuncr _ _ _ _ _
asilv _ _ _ _ _

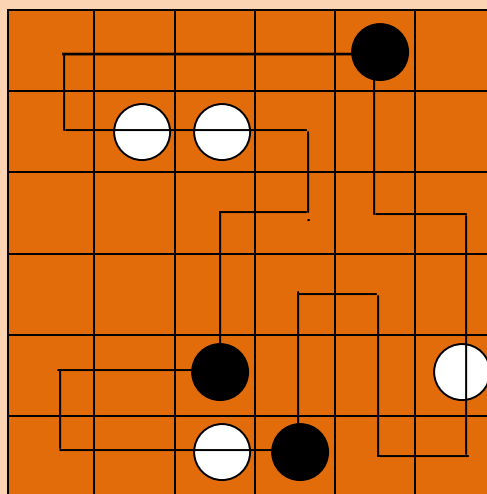
Masju

Pri belem biseru mora črta teči naravnost skozenj. V polju pred ali za biserom (ali v obeh primerih) pa mora zaviti desno. Pri črnem biseru mora črta zaviti v polju, ki vsebuje biser, ne sme pa zaviti točno pred ali za biserom.

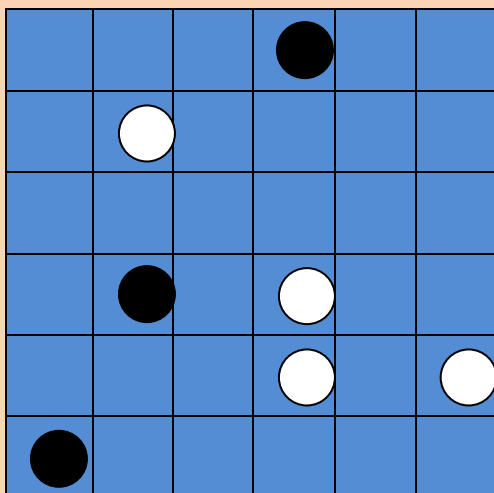
Primer

Rešitev primera

Nerešen primer

Larisa Knap

Škrat nas ima še vedno rad

Le kaj bi počel naš škrt, če nam ne bi mogel nagajati? Najbrž bi se ukvarjal s kakšno drugo lumparijo. V spodnjem besedilu nam je spet premešal črke. A verjemite, da je sporočilo zelo resno. Ga boste razvozlali? Pravilno rešitev nam lahko pošljete na radio@oslasko.si ali jo oddate v nabiralnik šolskega radia in časopisa v avli matične šole. Rešitev premetanke iz prejšnje številke pa se glasi – mesec boja proti zasvojenosti. Z njo si je nagrado prislužil Aleksandar Grbič iz 6.a matične šole, ki bo nagrado prejel v prihodnjih dneh.

Mehmed Zulić in Tim Vorina

BRACEMDE EJ LOPE
IDUT ZERB
KINETEHORIP.

BRIHTNE GLAVCE

Zanimanje iz meseca v mesec večje

Vsako spodobno glasilo mora imeti tudi razvedrilne vsebine, med katere zagotovo sodi tudi kviz. Zato smo se že za prvo številko šolskega časopisa odločili, da ga bomo imeli tudi mi. A takrat niti približno nismo pričakovali, da bo zanimanje zanj tolikšno, kot je. Med tokratnimi reševalci smo izžrebali Gašperja Vegla iz 6.b-razreda matične šole. Nagrado bo prejel v prihodnjih dneh. Tokrat pa vam spet ponujamo kviz, katerega geslo nam lahko pošljete do 20. januarja 2013 na radio@oslasko.si ali ga oddate v nabiralnik šolskega radia in časopisa v avli matične šole.

1. Kaj je čigra?

- U vrsta krokodila
- V vrsta ptice
- Z vrsta opice

2. Katera žival ne živi v Sloveniji?

- E antilopa
- F rjavi medved
- G belouška

3. Katera žival prenaša malarijo?

- P netopir
- R mravlja
- S komar

4. Katera žival ne nese jajc?

- J kokoš
- K noj
- L petelin

5. Katero je glavno mesto Hrvaške?

- O Rim
- P Zagreb
- R Varšava

6. Kaj je trot?

- O čebelji samec
- P vrsta mravlje
- R osji samec

7. Katera vrsta sodi med najbolj razvite?

- Č sesalci
- D plazilci
- E ptice

8. Kaj je paglavec?

- I žabji mladič
- J ribji mladič
- K vrsta žabe

9. Kaj je suha južina?

- Š kosilo, ki vsebuje zrezek, pečen krompir, solato
- T vrsta pajka
- U vrsta termita

10. Katera žival ne živi v Afriki?

- N koala
- O žirafa
- P nilski konj

11. Kako se je nekoč imenovala Ljubljana

- C Emona
- Č Celeia
- D Poetovio

1	2	3	2	4	2
---	---	---	---	---	---

5	6	7	8	9	10	8	11	2
---	---	---	---	---	----	---	----	---

BOŽIČNI OBIČAJI

Božiček že pripravlja sani

Bližajo se božični prazniki, zato je prav, da pogledamo tudi v zgodovino božičnih običajev. Odgovorili bomo na vprašanja, zakaj dobimo darila v nogavici, od kod božično drevo, kdaj je bila poslana prva božična voščilnica ...

Začnimo z okrašenim **božičnim drevescem**. Izvira iz Nemčije. Poznali so ga že v srednjem veku. Legenda pravi, da je prvi smrečico okrasil protestantski reformator Martin Luther. Ker je ljudi lepota lučk tako navdihnila, se je ta običaj nadaljeval in se razširil po svetu. Poznamo ga še danes.

Prav tako je angleški plemič Henry Cole na koncu srednjega veka ustvaril prvo javno **božično voščilnico**. Za božič je prosil nekega umetnika, naj na kartico nariše motiv z napisom Srečno novo leto. Navdušile so ga namreč unikatne voščilnice, ki so jih mladi fantje delali za svoje družine.

Prav gotovo se kdaj tudi vprašate, zakaj je **Rudolf, rdečenos severni jelen**, takšen fenomen. Leta 1948 si je pisec Robert L. May izmislil zgodbo o jelenčku Rudolfu, ki je imel rdeč nos. Še isto leto so jo prodali v 2,4-milijonski nakladi. Kasneje se je zgodba začela pojavljati v gledaliških predstavah in njegova slava je bila neizbežna.

Najbrž ste že kdaj slišali, da je **Božiček** iz Združenih držav Amerike, a korenine ima na Finskem. Je pravzaprav izmišljena osebnost, ki tradicionalno obdaruje vsakega otroka v noči s 24. na 25. december. Novodobni lik Božička je nastal v letu 1923 v knjigi Noč pred božičem. Zanimivo je, da se v tej zgodbi pojavi veliko severnih jelenov, le Rudolfa ni. Nekaj let kasneje je risar Haddon Sundblom v reklami za podjetje Coca-Cola prvi narisal Božička v rdeči opravi z belim kožuhom. Ta podoba se je zlasti preko ameriških filmov in glasbe kmalu razširila po drugih deželah sveta.

Ali darila dobivate v **božični nogavici**? Če jih, potem vas prav gotovo zanima legenda o njej. Pravijo, da je nekemu plemiču, ki je imel tri hčere, umrla žena. Zaradi žalosti in jeze je začel nepremišljeno zapravljaliti svoje premoženje. Njegove hčere pa so ostale brez dote, zaradi česar so postajale vse bolj osamljene. Za njihov težek položaj je slišal sv. Nikolaj in skozi dimnik spustil vrečke cekinov za hčere. Vreče so po naključju pristale v nogavicah, ki so jih takrat sušile ob kaminu.

Pušpan, bršljan in drugo zelenje je imelo v starih časih magično moč, saj ostane zeleno vso zimo. Pravijo, da je zelenje pozimi vzklilo iz stopinj Kristusa, ko je hodil po zemlji. Rdeče jagode na »božjem drevescu« predstavljajo kri, ostri koničasti listi pa krono Jezusa Kristusa.

In za konec: vsi omenjeni običaji so se ohranili do danes, zato je prav, da jih negujemo še naprej. ☺

Nataša Grešak

EKO KOTIČEK

Zbirajmo – pomagajmo

Osnovna šola Primoža Trubarja Laško ima v avli eko kotiček. V njem že nekaj let zbiramo zamaške, baterije ... Poleg tega vsak prvi petek v mesecu zbiramo star papir na šolskem dvorišču. S takšnimi zbiralnimi akcijami po malo, vendar vedno več doprinesemo k manjši onesnaženosti narave in tudi pomagamo nekaterim pomoči potrebnim. O teh zadevah smo povprašali učiteljico Petro Velikonja, ki je v naši šoli zadolžena za to področje.

Naša šola ima naziv kulturne šole. Imamo še kakšen drug naziv? Kaj je treba zanj narediti, kako dolgo velja?

Naša šola naziva eko šole nima, in sicer zato, ker je treba za ohranjanje naziva vsako leto doplačati določen znesek. Če bi se takšen naziv dobilo zaradi dejavnosti, bi ga naša šola imela že od danes na jutri.

V avli šole, pri šolski hranilnici, je eko kotiček. Kaj sploh je to?

Eko kotiček je kotiček, v katerem so novice o zbiranju odpadnih stvari, zakaj se zbirajo. Tam sta tudi zabojnik za zamaške in škatla za baterije. V načrtu so tudi koši za ločevanje odpadkov.

Naša šola je vključena v veliko projektov. Od kod ideja za eko kotiček?

Naš planet je vedno bolj onesnažen, kot je bil nekoč. Zato moramo mlajše seznanjati z ekologijo. Od tod tudi ideja za eko kotiček.

Papir, baterije in zamaške zbiramo že kar nekaj let. Kaj smo letos začeli zbirati na novo in ali je uspešno?

Letos smo na novo začeli zbirati odpadne telefone in kartuše. Tovrstno zbiranje je uspešno predvsem na razredni stopnji.

Vsako leto za nekoga zbiramo zamaške. Za koga jih zbiramo letos?

Letos zamaške zbiramo za dečka Maja, ki ima že od rojstva težave s hrbtenico in je nepokreten. Več informacij o tem je na voljo v eko kotičku.

Učenci naše šole vse to pridno zbiramo. Česa zberemo največ in kakšen je namen?

Največ zberemo papirja. Zbiramo ga vsak prvi petek v mesecu. Posledično ga zberemo tako veliko tudi zaradi denarja, ki ga razredi porabijo za različne zadeve – za kakšno pico ali sladoled ob posebnih priložnostih, devetošolci pa za končni izlet in tisto najpomembnejše – valetu.

Zbiranje papirja je vir dobička za vse razrede. Kako dolgo že traja to zbiranje? Ali bomo to ohranjali tudi naprej?

Jaz vodim zbiranje papirja od leta 2000, pred menoj so se s tem ukvarjale številne učiteljice. Mislim, da je tradicija dolga že vsaj dvajset let. Prihodnost je v nasprotju s tem klavrna. Dokler bo za to denar, se bo papir zagotovo zbiral. A ko bo denarja zmanjkalo, bo sledil dogovor.

Taja Jančič

DIŠI PO PRAZNIKI

Sladkosnedi četrtošolci

Pred prazniki smo se četrtošolci odpravili v gospodinjsko učilnico. Razdeljeni smo bili v dve skupini. Ena je delala kokosove rogljičke, druga kokosove kroglice.

S pomočjo recepta je vsaka skupina naredila svojo maso. Masi smo nato postavili v hladilnik in odšli na malico. Nato smo oblikovali kroglice in rogljičke. Kroglice smo povaljali v

kokosu in jih dali v hladilnik, rogljičke pa smo spekli. Na koncu so se nam tako cedile sline, da smo vse pojedli. A še prej smo naredili nekaj posnetkov, ki si jih lahko ogledate spodaj.

Učenci 4.a Laško

SODOBNA PRIPRAVA HRANE

Praznični piškoti

Ker je praznični december že potrkal na vrata, smo se odločili, da vam bomo ponudili v pokušino recept za praznične piškote. Tudi mi smo ga preizkusili pri izbirnem predmetu sodobna priprava hrane.

Sestavine za 10 oseb

300 g mletih orehov
250 g rozin
200 g jedilne čokolade
5 žlic sladkorja
1 vanilijev sladkor
4 jajca
5 žlic ruma
Žlica masla za pekač

Priprava

Rozine preberemo, operemo pod tekočo vodo, osušimo na sveži papirnati brisači in stresemo v skledo. Prilijemo rum, premešamo in pustimo stati 15 minut.

Temno čokolado narežemo na majhne koščke. Dodamo jih v posodo z rozinami. Primešamo tudi mlete orehe, sladkor, vanilijev sladkor in 4 jajca. Vse skupaj z metlico dobro premešamo, da dobimo gladko testo. Pekač namastimo ali obložimo s papirjem za peko in pečico vklopimo na 180 stopinj Celzija.

Z žlico na namaščen pekač polagamo kupčke testa. Kupčke nekoliko sploščimo, da dobijo obliko piškotov. Pečemo jih 10 do 15 minut v ogreti pečici.

Pečene piškote ohladimo, položimo na krožnik ali pladenj ter ponudimo.

Anja in Manja Kačič

Na začetku smo pripravili sestavine.

Nato smo jih dali v posodo.

Zmešali ...

in oblikovali kupčke ter jih nadevali na pekač.

Je komentar o okusnosti potreben?

PREDLOG ZA PRAZNIČNO VOŠČILNICO

Hitro, poceni in enostavno

Tokratna številka časopisa je praznično obarvana, zato smo se odločili, da bomo vanjo uvrstili tudi predlog za izdelavo domače voščilnice. Kljub temu, da v današnjem času veliko ljudi ne piše več klasičnih voščil, temveč vošči na medijsko sodobnejši način, moramo priznati, da je ročno izdelana voščilnica prijetnejša, sploh ker vemo, da je nekdo vanjo ob izdelavi vložil trud z mislimi na nas.

Potrebujemo:

- karton, ki meri 10,5 cm in 15 cm,
- poseben mehek papir (filter), ki meri 8 cm in 12,5 cm,
- bleščeč srebrn karton, ki meri 1,5 cm in 11 cm,
- 3 sponke v obliki smrečice,
- 9 okroglih bleščic,
- barvni trak, dolg 11 cm.

Na začetku pripnemo na mehek papir smrečice, nato pa ta papir prilepimo na karton.

Na srebrn karton pripnemo trak, ki ga že prej oblikujemo v pentljo. Karton pa zatem pripnemo na mehek papir ob strani.

Na desni strani, kjer si prej pustimo prostor pa prilepimo 3 smrečice, med njih pa razporedimo bleščice.

In voščilnica je končana.

Petra Maček

PŠ VRH NAD LAŠKIM

Kovanje rim

Tretješolci so pri uri slovenščine brali pesem Nika Grafenauerja z naslovom Na koncu sveta. Žan Gradišnik in Zala Tauses vam bosta zaupala, kaj zanju pomeni »na koncu sveta«.

Simona Sirk

NA KONCU SVETA Niko Grafenauer

Na kvizu za bistre živali
so čudno modrost spraševali.
»pove naj,« so rekli, kdor zna,
kaj je na koncu sveta.«

»Na koncu sveta?« je beseda
zamikala najprej medveda.
»Na koncu sveta? Hm,seveda,
na koncu sveta je panj meda.«

»Na koncu sveta?« ugiba kura.
Mine minuta, pol ure, ura ...
»Na koncu sveta,« udari v črno,
»na koncu je zlato zrno.«

Goska si beli glavo:
»Na koncu sveta? Kaj bi bilo?«
»Na koncu sveta?« tuhta krava,
»na koncu sveta raste trava.«

»Na koncu sveta?« reglja žaba,
»tam nam prede več kot slaba,
tam je velik počen lonec,
v njem je vsake zgodbe konec.«

Na koncu sveta modruje prerokinja.
Na koncu sveta je riba doma,
pove ti vse, kar želi si srce.

Na koncu sveta modruje pes.
Na koncu sveta je svinčnik doma,
napiše ti vse, kar se tebi ne da.

Na koncu sveta je lonec zlata.
Miška se iz lonca smeje
in zlatnike šteje.
1, 2, 3, pojdi ven ti!

OSEMDESETLETNICA KD VRH NAD LAŠKIM Pod medvedovim dežnikom

Kulturno društvo Vrh nad Laškim je v nedeljo, 25. novembra, praznovalo osemdeset let. Učenci podružnične šole so sooblikovali program. Uprizorili so dramsko igro Pod medvedovim dežnikom. V pogled vam ponujamo nekaj utrinkov z nastopa v Kulturnem centru Laško.

*Učenci in učiteljice
PŠ Vrh nad Laškim*

Tomaž Mlakar v vlogi medveda pred množico ljudi spregovori prve besede.

Živali medvedu zapojejo za rojstni dan.

Ob zvokih domače harmonike še zaplešejo.

Takšen nasmešek pa se je znašel ob koncu uspešno zaključene predstave.

GLEDALIŠKI KROŽEK OŠ LAŠKO

Izgubljena snežinka

Sedmega decembra se je razredna stopnja odzvala na povabilo gledališkega krožka. Učenci so si ogledali predstavo z naslovom Izgubljena snežinka.

Igrica je pripovedovala o snežinki, ki se je izgubila v krajih, kjer nikoli ni snega. Otroci lahko skačejo celo leto v kratkih rokavih, rože ves čas cvetijo in zunaj je prijetno toplo. Snežinko najdeta deklica in deček ter se odločita, da ji bosta pomagala. Na poti se jim pridružita še klovn in tiger. Preden lahko vstopijo v deželo zime, morajo mimo dveh stražarjev snežakov, ki jima morajo obljubiti, da zime ne bodo ogrožali. In res. Zgodba se srečno konča. Snežinka najde svojo mamo Zimo in vsi veselo zaplešejo.

Igrali so: snežinka (Ema), deček (Jure), deklica (Neja), klovn (Filip), tiger (Maks), snežinki (Nadja in Nika), snežaka (Andrej in Svit).

Gledališki krožek pod vodstvom učiteljice Ane Cestnik letos obiskujejo učenci 2. razredov.

Tako krasne scene, ki jo vidite v ozadju, ne bi bilo, če ne bi bilo še nekaj pridnih rok.

Zahvaljujemo se Žanu, Maticu in Aljažu ter učiteljici Tatjani Kantardić, ki so nam pričarali pravljичno ozadje. Hvala!

Učenci gledališkega krožka z učiteljico

PŠ ŠENTRUPERT

Praznični december

December je čas, ki se ga veselijo tako otroci kot odrasli. To je vendar jasno, saj je poln prazničnega vzdušja, in to ne samo v dneh, ko nas obiščejo dobri možje z darili.

Naša šola se je tako v decembru zopet odela v povsem praznično podobo: hodnike in panoje smo začeli krasiti z zimskimi in s prazničnimi motivi; izdelujemo božične voščilnice in darila; postavili smo zimsko drevo, ki smo ga okrasili z ročno izdelanimi okraski, in povsod odmeva praznična pesem. Za nameček je v sredo, 5. decembra, po vsej šoli zadišalo po sveže

pečenih piškotih. Le od kod ta sladek vonj? Zadel je orkester. Vrata telovadnice so se odprla in začela se je glasbena igra z naslovom Miklavž peče piškote, ki so jo šolarji zaigrali otrokom iz vrtca. Na koncu predstave so se vsi otroci, učiteljice in vzgojiteljice posladkali s piškoti, ki so jih spekli naši šolarji.

Utrinki otrok o prazničnem decembru:

»Všeč mi je, da je sneg in da pridejo Božiček, Miklavž in dedek Mraz. Krasimo jelko, pišemo pisma dobrim možem, ki nam prinesejo darila. Imamo božično večerjo in okrasimo hišo.«

Anej, 4. razred

»Meni je zelo všeč, ko pride dedek Mraz v šolo in nam prinese sladkarije. Všeč mi je tudi, ko krasimo šolo, plešemo in se veselimo.«

Metka, 4. razred

Utrinki otrok s predstave Miklavž peče piškote:

»Najbolj mi je bilo všeč, ko sta se medved in jelenček objela in ko je zajček po nosu požgečkal otroke iz vrtca.«

Kristina, 3. razred

»Najbolj mi je bilo všeč, ko sem delila vstopnice otrokom iz vrtca.«

Veronika, 3. razred

»Všeč mi je bilo, ko smo izdelovali vstopnice in jih delili otrokom.«

Simona, 3. razred

»Najbolj mi je bilo všeč, ko je miška izvohala piškote in smo se z vrtcem posladkali.«

Klara, 3. razred

»Všeč mi je bilo, ko smo skupaj peli pesmi in smo otrokom v vrtcu delili piškote. Všeč mi je bilo, ko sta se medved in jelen pogovarjala.«

Ana, 3. razred

»Všeč mi je bilo, ko sem igral na zvončke in barval vstopnice. Zelo smešno se mi je zdelo, ko sta se jelenček in medved objela.«

David, 5. razred

»Ko smo z vsemi glasbili zaigrali, mi je bilo všeč. Všeč mi je bilo tudi, ko smo se posladkali s piškoti in ko sem napovedala nastop.«

Urša, 5. razred

ZAHVALA

Nabiralnik šolskega radia in časopisa

K novinarskemu delu sodijo tudi naslov uredništva, njegova spletna stran in nabiralnik, kamor lahko bralci in poslušalci pošiljajo rešitve različnih nagradnih iger, a tudi svoje pripombe in mnenja.

Zato se želimo še posebej zahvaliti gospodu Petru Hrastelju iz Mizarstva Hrastelj, ki nam je velikodušno podaril nabiralnik. Devetošolci so

ga nato barvno opremili in rezultat je viden v avli matične šole in na spodnji fotografiji.

Uredništvo Kratkočasnika

*Jernej Maček, Matija Laznik in Peter Hrastelj so okrasili
nabiralnik šolskega radia in časopisa.*

MIKLAVŽEV SEJEM

Sveti Nikolaj

Tok, tok ... leto je naokoli in na vrata je že potrkal sveti Miklavž. Naj povemo, da je imel ogromno dala, saj so bili otroci to leto zelo pridni.

Ker mu je primanjkovalo časa za izdelavo daril, je za pomoč poprosil učence iz podružnične šole Vrh nad Laškim. Vsekakor so prošnjo z veseljem sprejeli. Dela so se resno lotili in

začeli izdelovati snežake, svečke, venčke, čestitke, obeske, darilne vrečke ... Pri tem so se vsekakor zabavali, kar dokazujejo spodnje fotografije.

*Učenci in učiteljice
PŠ Vrh nad Laškim*

Učenci so pridno izdelovali darila ...

... in se zraven tudi zabavali.

Takole so svojo ponudbo postavili na ogled na Miklavževem sejmu v Laškem.

NOVO LETO

Želim si ...

Čas božično-novoletnih praznikov je najbolj čaroben del leta. Takrat se resnično zamislimo in ugotovimo, da sta med glavnimi željami za prihodnje leto uspeh in zdravje. O tem smo povprašali tudi nekaj delavcev naše šole. Zastavili smo jim vprašanja, kakšne so njihove novoletne želje in kaj želijo najbližjim.

Metka Čulk: Želim si predvsem zdravja in miru. Rada bi, da bi otroci živeli lepo in srečno. Ljudje nasploh pa, da bi se bolj spoštovali in da bi se imeli radi.

Dragica Đerič: Želim si, da bi srečala čim več zanimivih ljudi in da bi v naslednjem letu dobila še enega vnuka. Ljudem, ki me obkrožajo, pa želim radoživosti, osebnih uspehov in medsebojnega spoštovanja.

Mojca Povše: »Seveda si želim zdravja, uspešnosti otrok v šoli in predvsem dobrega počutja v novem domu. Ljudem pa želim čim manj lakote, vojn in nezaposlenosti.

Ana Cestnik: Rada bi, da bi se imeli v družini še naprej tako radi in da bi ostala zdrava. Vsem pa želim, da bi si vzeli čas za stvari, ki jih zanimajo, da bi se lahko obrnili na prijatelja in uresničili želje.

Anica

Mehle: Želim si dobro plačo, zdravje, čim boljše medosebne odnose in razumevanje v službi. Drugim pa želim vse dobro.

Slavica Šmerc: Želim si, da življenje ne bi bilo slabše kot letos. Ljudem želim, da bi bili zadovoljni predvsem z majhnimi, lepimi rečmi.

Petra Vinder: Želim si, da bi leto živela in ne samo preživela. Ljudem po svetu pa želim, da bi imeli vsak dan nasmeh na obrazu.

Majda Podbevšek: Želim si, da bi imela čim manj težav z zdravjem, da bi prekolesarila čim več kilometrov, spoznavala lepote narave bližnje in daljne okolice ter imela čim več časa za branje knjig in za družino. Rada bi tudi, da bi bili moji učenci pridni in delavni. Ljudem želim, da bi našli srečo v majhnih rečeh, da bi bili čim manj egoistični ter da bi politiki gledali na male ljudi in zagotovili vsem pogoje za normalno življenje.

Ana Blatnik

VOŠČILO

Spoštovani bralci!

Najprej bi se vam radi zahvalili, ker nas podpirate pri ustvarjanju časopisa. Pred izidom prve številke se nam ni niti sanjalo, da nas boste tako lepo in z veseljem sprejeli. Zato se še posebej lepo zahvaljujemo za vse izrečene pohvale in besede podpore in obljublamo, da se bomo trudili še naprej.

In ker do konca leta ni več veliko, vam za novo leto želimo čim več bralskih užitkov, razumevanja in strpnosti.

Srečno 2013!

Uredništvo Kratkočasnika